

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, මෙම පැරණි ලෝකය දැන් පරිවර්ථනය වීමට තිබේ. එබැවින් එයට කිසි ඇල්මක් තබා නොගන්න. දිව්‍යලෝකයේ ඔබගේ නව නිවස සිහි කරන්න.

ප්‍රශ්නය: ඔබට නිරතුරුවම සතුටට පත් කරවීම සඳහා, පියා ඔය සියලු දරුවන්ට උගන්වන ක්‍රමවේදය කුමක්ද?
පිළිතුර: ඔබට නිරන්තරයෙන් සතුටින් සිටීමට අවශ්‍ය නම්, ඔබගේ හදවත් ඒකායන පියාට අයත් කරවන්න. පියා පමණක් සිහි කරන්න. පියාට, ඔහුගේ දරුවන් හට, කිසිදා දුකක් දිය නොහැක. දෙව්ලොව තුළ, කිසිදා කිසි කෙනෙකුගේ සැමියා හෝ දරුවා මිය නොයයි. මෙම අකල් මරණයේ ව්‍යාපාරය එහි නොපවතී. මෙහි මායා රාවත, ඔබට නොකඩවා දුකට පත් කරවයි. බාබා, දුක නැති කරන්නා සහ සතුට පිරිනමන්නාය.

ගීතය: අහෝ ඔවුනි පියාණෙනි මගේ, දුකින් සිටින අයට අනුකම්පා කරනු මැන!

මිමි ශාන්ති. එම කෙනා, එම මව සහ පියාම වන අතර, ඔහු සියලු දෙනාට නිරන්තර සතුටට පත් කරවීම සඳහා, නැවත වරක් රාජයෝගාව උගන්වනවා. නීතිඥවරයෙක් වන්නේ කෙසේද පිළිබඳ දැනුම, නීතිඥවරයෙක් ලබා දෙන ආකාරයෙන්, දෙව්ලොව නිර්මාණකරු වන එම අසීමිත මව සහ පියාණන්, දැන් මෙහි අසුන් ගෙන ඔය දරුවන්ට දෙව්ලොව අධිපතියන් වන්නේ කෙසේද යන්න ගැන ඉගැන්වීම් ලබා දෙයි. දෙවියන් අසුන්ගෙන උගන්වන වෙනත් දැනුමක් නොමැත. මෙහි, දෙවියන්ම අසුන්ගෙන, ඔබට දෙවි දේවතාවන් බවට පත් කරවීමට, ඔබට උගන්වයි. ස්වර්ණමය යුගයේදී, ලක්ෂ්මි සහ නාරායන් දේවතාවක් සහ දේවතාවියක් ලෙස හැඳින්වෙයි. ඔවුන්ට නව ලෝකයේ අධිපතියන් බවට පත් කළේ කවුද? ඔවුන් ස්වර්ණමය යුගයේ අධිපතියන් විය. භාරතයේ, ස්වර්ණමය යුගය ආරම්භයේ, දේවතාවන්ගේ රාජධානිය පැවතුණි. එය දැන් කලී යුගය වන අතර, දේවතාවන්ගේ රාජධානිය තව දුරටත් නැත. සියලුම දේවතාවන් වෙනස් වී, දුප්පත් මනුෂ්‍යයන් බවට පත් වී ඇත. දේවතාවන් බොහෝ ධනවත්ව සහ ප්‍රීතියෙන් සිටියා. දැන් එය කලී යුගයේ අවසානය නිසා සියලුම මනුෂ්‍යයන් උපරිම දුකෙන් සිටියි. යුද්ධය ආරම්භ වන විට මනුෂ්‍යයන් බොහෝ අසරණ බවින් හාඩා වැලපෙයි; ඔවුන්ගේ නිවෙස් අහිමි වෙයි. දෙවි ලොව සතුට ලබා දෙන මව සහ පියා නොහඳුනන බැවින්, මනුෂ්‍යයන් අනාථ දරුවන් බවට පත් වී ඇත. ඔබ දැන් එම මව සහ පියාට අයත්ය. ඔබට මව සහ පියාගෙන් අසීමිත සතුට ලැබෙයි. හත්තියේ යෙදෙන මිනිසුන් දෙවියන්ව සිහි කරනවා විය නොහැක, මන්ද ඔවුන් ඔහුට ගල් වැලි, බළලුන් සහ බල්ලන් තුළට තල්ලු කර දමා ඇති අතර තමන් දෙවියන් බව ද සලකයි. ඔවුන් පවසන්නේ, දෙවියන් සෑම කෙනෙක් තුළම සිටින බවයි. දෙවියන් අපවිත්‍ර මනුෂ්‍යයන් තුළ සිටින බව පැවසීම අපහාස කිරීමක්. නාටකයේ මෙම වැරද්ද මනුෂ්‍යයන් කළ යුතු අතර, පියා පැමිණ සිටින්නේ ඔවුන්ට මෙම වරදින් නිදහස් කර ගැනීමටයි. දෙවියන් එක්කෙනෙක් පමණක් බව මනුෂ්‍යයන්ට වටහා ගැනීමට නොහැකි වී තිබේ; දහසක් සිටිය නොහැක. භෞතික පියවරුන් බොහෝ සිටියි. සතුන්ට පවා භෞතික පියවරුන් සිටියි, නමුත් සියල්ලන්ටම සිටින්නේ එක් විමුක්තිය පිරිනමන්නා සහ පාරිශුද්ධකරු පමණයි. එම පියා පැමිණ අනාගතය වෙනුවෙන් ඔය දරුවන්ට උගන්වයි. ඔහු ඔබට දෙවි දේවතාවන් බවට පත් කරවයි. පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය හැර ඔබට දෙවි දේවතාවන් බවට පත් කරවිය හැක්කේ වෙන කාටද? ඔහු පියා බැවින් ඔහු මවක් නොමැතිව ලෝකය නිර්මාණය කරන්නේ කෙසේද? හත්ති මාර්ගයේ ඔබ ඇතුළුව, භාරතයේ ජනයා, අසරණ බවින් හාඩ නැගුවේය: අපගේ මවත් ඔබයි පියාත් ඔබයි, ඔබගේ දයාවෙන් අපට අසීමිත සතුට ලැබෙයි. අප හත්තියේ යෙදෙන්නේ මේ නිසයි. ඔවුන් කාට හෝ වන්දනා පවත්වන විට, ඔවුන් සිතන්නේ ඔවුන් දෙවියන්ව සිහි කරන බවයි. සන්යාසීන් වුවද ආධ්‍යාත්මික උත්සාහයන් දරන නමුත් ඔවුන් ආධ්‍යාත්මික උත්සාහ දරන්නේ කවුරුන් වෙනුවෙන්ද කියා ඔවුන් නොදනී. රාවතගේ උපදෙස් පිළිපැදීමෙන් ඔවුන්ට සෑම දෙයක්ම අමතක වී ඇත. එසේනම්, පියා කුමක් කරන්නද? ඔවුන් එතරම් දුකට පත් වීම සහ දුප්පත් වීමද නාටකයේ නියමිත වී තිබේ. ඔය දරුවන් දෙව්ලොව අධිපතියන් බවට පත් කරවීමට පියා නැවත වරක් පැමිණෙයි. ඔබට දිව්‍යලෝකයේ අධිපතියන් බවට පත් කරවන කෙනා, එපිටින් පැමිණීම මව සහ පියා වන අතර ඔබට අපායේ අධිපතියන් බවට පත් කරවන කෙනා රාවතයි. ඔබ දැන් එම රාවත පරාජය කළ යුතුයි. ඔබ දැන් මායා සහ ලෝකය ජයගන්නා අය බවට පත් වනවා. ඔබ පැරණි ලෝකයේ, රාජධානියක් පාලනය කරන්නේ නැත. ඔබ මායා පරාජය කර, ඉන්පසුව දිව්‍යලෝකයේ රාජධානිය පාලනය කළ යුතුයි. මායා විසින් පරාජය වීම නිසා ඔබ අපායට පැමිණෙයි. කිසිම අපවිත්‍ර මනුෂ්‍යයෙකුට මෙම එකඳු කරුණක්වත් විස්තර කළ නොහැකි අතර ඔහුට කිසිවෙකු පිවිතුරු කිරීමටද නොහැකිය. මුළු ලෝකයම අපවිත්‍රයි: ඔවුන් උපත ලබන්නේ විෂ මගිනි. දේවතාවන් මුළුමනින්ම ගුණදම් ඇති දිව්‍යමය කලා 16කින් පිරිසුන්ය. එහි විෂ පිළිබඳ සඳහනක් නැත. දෙවියන් යනු කවරෙක්ද කියා කිසිවෙකු නොදනී, එබැවින් ගුරු කෙනෙක් සිටීමෙන් ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? ඔවුන්ටම දෙවියන් මුණගැසිය නොහැකි අතර එබැවින් ඔවුන් අත් අයට දෙවියන්ව මුණගැසීමට සලසන්නේ කෙසේද? ජීව සහ පරම ජීවය, ඉතා දීර්ඝ කාලයක් වෙන්ව සිට ඇත. එබැවින් හමුවීම සිදුවීම සඳහා ඔබට පරම පියා, පරමාත්ම ජීවයම අවශ්‍ය වනවා. මෙම නාටකය අවසන් වීමට ඉතා ආසන්න බවටත් මිනිසුන්ට නොවැටහෙයි. ස්වර්ණමය යුගයේ ආරම්භයේ සිට කලී යුගයේ අවසානය තෙක් පවතින මෙම නාටකය, නැවත වරක් කිසිදු වෙනසකින් තොරව ඒ ආකාරයෙන්ම සිදුවිය යුතුයි. මෙම නාටකය පිළිබඳ දැනුම වටහාගැනීමෙන් ඔබ ලෝකයේ පාලකයන් බවට පත්වෙයි. ඔබ උපන් 84ක් ගන්නේ කෙසේද කියා ඔබට වැටහෙයි. මෙම ගුහා යුගය, ඔබ අවසන් උපතක් ගන්නා, අධික යුගයයි. ඔබ දැන් පියාට අයත් විය යුතුයි. පියා පවසන්නේ: අහෝ දරුවනේ, මට අයත් වන්න! ඔබ මෙසේ පවා පවසයි: අහෝ පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය! ලෞකික පියෙකුට ඔබට මෙසේ කිව නොහැක. දැන් ලොවට එපිටින් සිටින පියා පවසන්නේ: මා පැමිණ සිටියි. ඔබගේ සියලුම මාමලා සහ බාප්පලා ආදීන් අවසන් වීමටයි යන්නේ. මෙම පැරණි ලෝකය පරිවර්ථනය වන අතර විශාල මහා භාරත යුද්ධය ඔබ ඉදිරියෙන් තිබේ. මෙම අනේක විවිධ ආගම් විනාශ වීමට තිබේ. මෙය බොහෝ ආගම් ඇති පැරණි ලෝකයයි.

ස්වර්ණමය යුගයේ තිබෙන්නේ එක් ධර්මයක් පමණයි. මෙම ලෝකය දැන් පරිවර්ථනය වීමට යනවා, එබැවින් එය කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති කර නොගන්න. ලෝකික පියෙක් නව නිවසක් තනන විට, ඔහුගේ දරුවන්ගේ හඳවන තුළ තිබෙන්නේ නව නිවස පමණයි. ඔවුන් සිතන්නේ: නව ගොඩනැගිල්ල සූදානම් වන විට, අප නව නිවසට ගොස් පැරණි ගොඩනැගිල්ල කඩා දමනවා. මෙම මුළු ලෝකයම දැන් විනාශ වීමට තිබෙනවා. සියල්ල ගිණි ගන්නා ආකාරය, මොර සූරන වැස්ස තිබෙන ආකාරය සහ සාගරයෙන් මහා විශාල රුළු මතු වන ආකාරය ගැන දරුවන්ට දර්ශන ලැබී තිබේ. ඔබට ඒ සියල්ල ගැන දර්ශන ලැබී තිබේ. බාබා, බොම්බායට යන විට, බොම්බාය පෙර නොතිබී බව ඔහු විස්තර කරයි. එය කුඩා ගමක් විය. හුමිය, මුහුද ගොඩ කර සාදන ලදි. ඉතිහාසය නැවත වරක් ඒ ආකාරයෙන්ම සිදුවන විට, මෙම බොම්බාය දැන් තරම් විශාල නොවනු ඇත. ස්වර්ණමය යුගයේ බොම්බාය වැනි ගමක් නොතිබෙයි. අමර්කාව වැනි රටවල් කුමක්ද? ඒවා සියල්ල එක් බොම්බායකින් විනාශ වනු ඇත. ඔවුන් හිරෝෂිමාව මතට බෝම්බයක් හෙළු විට, සිදුවූයේ කුමක්ද? මුළු නගරයම විනාශ විය. එය එක් බෝම්බයක් පමණකි. ඔවුන් දැන් බොහෝ බෝම්බ නිපදවා තිබේ. පියා නව ලෝකය ස්ථාපිත කිරීමට පැමිණ ඇති බව ඔවුන්ද පවසයි. රාවන, එය පැරණි කර, අපාය බවට පරිවර්ථනය කරයි. භාරතයේ වැසියන් මෙය නොදනී. මායා සෑම කෙනෙකුගේම බුද්ධියට, එය විවර නොවන ආකාරයට, ගොඩවිජ් අගුලක් දමා ඇත. මනුෂ්‍යයන් සිටින්නේ බොහෝ දුකින්ය. ධනවත් අය සතුටින් සිටින නමුත් ඔවුන්ද අසනීප වී රෝගී වනවා නොවේද? අද දරුවෙක් ඉපදී ඔවුන් සතුටු වෙයි. හෙට දින දරුවා මිය ගොස් ඔවුන් දුක් වෙයි. කෙනෙක් වැන්දඹුවක් වූ විට ඇය නිරන්තරයෙන් හැඩා වැලපෙයි. මෙය දුක් දේශය ලෙස හැඳින්වෙයි. භාරතය, සතුටු දේශයට පැවතුනි; දැන් එය දුක ඇති පැරණි ලෝකයයි. පියා නැවත වරක් එය සතුටු ලෝකය බවට පත් කරවනවා. පියා පවසන්නේ: දැන් ඔබගේ උරුමය හිමි කරගන්න. එබැවින් මේ සඳහා ඔබ අනිවාර්යෙන් ඔහුට සිහි කළ යුතුයි, මන්ද සියලුම ශාරීරික නැදැයින් දුක ගෙන දෙයි. ඒකායන පියා හැර වෙනත් කිසිවෙකුට සතුට ලබා දිය නොහැකි බව ඔබට දැන් වැටහෙයි. ඔබ පවසන්නේ: බාබා අපි, ඔබ දිව්‍යලෝකයේ අධිපතියන් බවට පත් කළ එම දරුවන්මයි. අප දැන් සිටින්නේ අසතුටින්ය. ඔබ දයාවන්නයි. ඔබ මට කන්නලව් කරන්නේ ඔබ දුකින් සිටින නිසාය. ඔබ ස්වර්ණමය යුගයේ සතුටට පත් වූ විට ඔබගෙන් එක්කෙනෙකුටත් මට අඬගසන්නේ නැත. දුක් කලට සෑම කෙනෙක්ම දෙවියන් සිහි කරන නමුත්, කිසිවෙකුට ඔහු මුණගැසිය නොහැක. නිදසුනක් ලෙස, බැතිමතෙක් හනුමාන් සිහි කරයි. හොඳයි, හනුමාන් වාසය කරන්නේ කොහිද? හනුමාන් වෙනම යාම සඳහා ඔබ යා යුත්තේ කොහොටද? මනුෂ්‍යයන් හක්තියේ යෙදෙන්නේ විමුක්ති දේශයට සහ ජීවන-මුක්ති දේශයට යාමටයි. ඔවුන් හනුමාන්, ගනේශ් ආදීන් සිහි කිරීමෙන් කොහේ යයිද? ඔවුන් වාසය කරන්නේ කොහිද? ඔවුන්ගෙන් ඔබට කුමක් ලැබෙයිද? ඔවුන් කිසි දෙයක් නොදනී. පියා විස්තර කර දෙන්නේ: ලෝකයේ, ඔබට සතුට ලබා දෙන එකම කෙනා මමයි. දෙවියන් සතුට ලබා දෙන අතර ඔහු දුකද ලබා දෙනවා නොවෙයි; එමෙන්ම ඔහු දරුවෙක් ලබා දී ඒ අනුව සතුට ලබා දී, ඉන්පසුව දරුවා ආපසු ගෙන, දුක දෙනවා නොවෙයි. පියා පවසන්නේ: මා ඔබට ලබා දෙන්නේ නිරන්තර සතුට පමණයි. ඔබගෙන් සතුට උදුරා ගන්නේ මායාය. ස්වර්ණමය යුගයේ කෙනෙකුගේ දරුවෙක් මිය යාම හෝ නව කෙනෙකුගේ සැමියෙක් මිය යාම වැනි දේ කිසිදා සිදුනොවෙයි, නමුත් මායාගේ කලි යුගයේ, සෑම විටෙකම කාගේ හෝ දරුවෙක් හෝ සැමියෙක් මිය යයි. මෙම ව්‍යාපාරය දෙවිලොව සිදුවන්නේ නැහැ; මෙහි, එය අපායයි. පියා දැන් පවසන්නේ: ඔබට නිරන්තරයෙන් සතුටින් සිටීමට අවශ්‍ය නම්, පියාට අයත් වන්න. ඔබ වන ජීවය සහ ශරීරය යන දෙකම දැන් තමෝප්‍රධාන්ය. ජීවත්ම, ක්‍රියාවන්හි බලපෑමට හසුනොවී සිටිනවා නොවෙයි. වෙනත් ලෝහ මිශ්‍ර වී තිබෙන්නේ ජීවයටයි. ඔබගේ ආහරණද කලි යුගී වී තිබෙන්නේ මේ නිසයි. ඔබ දැන් නැවතත් දැනුම ලබා ගන්නේ ස්වර්ණමය යුගී වීමටයි. පියා පැමිණ ඔබට අමරණීය කරවන්නේ ඔබට අමරණීය දේශයට ගෙන යාමටයි. මෙහි, එය මරණීය දේශයයි. මෙම වදන්ද ගිතාවේ සඳහන් වී ඇත. අමරණීය දේශයේ ආරම්භයේ සිට මැද හරහා අවසානය දක්වා දුකක් නොතිබෙයි. මරණීය දේශයේ මුල සිට මැද හරහා අවසානය තෙක්ම දුක තිබේ. ඔබ එවන් දුක් දේශය අමතක කර, සාම දේශය සහ සතුටු දේශය සිහි කළ යුතුයි. අප වාසය කරන සාම දේශය හරහා අප සතුටු දේශයට යනවා. මෙය ස්ව-දර්ශන චක්‍රයද වෙයි. ඔබගේ පියාට සහ මිහිරි නිවහන සිහි කරන්න. ගැහැණු ළමයෙක්, ඇගේ සැමියාගේ නිවසට යාමට තම නිවෙස අතහැර යන විට, මිනිසුන් මෙසේ ගායනා කරයි: ඔබ තම පියාගේ නිවසින්, නැන්ද-මාමලාගේ නිවසට යනවා. එබැවින් මෙය ඔබගේ බ්‍රහ්ම පියාගේ නිවසයි. ඉන්පසුව ඔබ දිව්‍යලෝකයට, ඔබගේ නැන්ද-මාමලාගේ නිවසට යයි. එහි තිබෙන්නේ වෙනත් දෙයක් නොව සතුටම පමණක් වන අතර මෙහි තිබෙන්නේ දුක පමණයි. ගැහැණු ළමයෙක්ද නිවස හැර යන්නේ සතුට වෙනුවෙනි, නමුත් එහිදී ඇයට අපවිත්‍ර සහ දුකට පත් කරවයි. පියා දැන් විස්තර කරන්නේ: මා පැමිණ සිටින්නේ ඔබට මගේ දෑසේ හිඳුවා දිව්‍යලෝකයට ගෙන යාමටයි. සරලව මා සිහි කරන්න! එහිදී ඔබ කිසිදු දුකක් අත් විඳින්නේ නැත. ක්‍රිස්ණා උපත ලබන්නේ කෙසේද කියා දරුවන් දැක තිබේ: කල්තියා දර්ශනයක් පෙනෙයි. ජීවත්මයක් තම සිරුර අතහැර යාමට ආසන්න වන විට, ඔහු තම සිරුර හලා දමා, රජ කුමරෙක් වීමේ දර්ශනයක් ඔහුට ලැබෙයි. ජීවය, පහසුවෙන් සිරුර හැර ගොස්, මාලිගාවක මව් කුසක් තුළ අසුන්ගනී. දරුවෙක් උපදින විට කිසිදු අපහසුතාවයක් නැත. එහි මාලිගාවක මව් කුසක් තුළ ඔබට තිබෙන්නේ සතුට පමණයි. මෙහි මව් කුස සිර මැදිරියකි. සොරකම් හෝ අපරාධ සිදුකරන අය, රජයේ බන්ධනාගාරයට යයි. එහි මේ එකදු සිරමැදිරියක්වත් නොතිබෙයි. එහි කිසිම කෙනෙක් පාපයන් ආදිය සිදුනොකරයි. එය පිවිතුරු පුණ්‍යාත්මයන්ගේ ලෝකය ලෙස හැඳින්වෙයි. පියා ඔබට දිව්‍යලෝකයට ගෙන යයි. බොහෝ දෙනෙක් උත්සාහ දරන ආකාරය මිනිසුන් දකින විට ඔවුන් මෙසේ සිතයි: පියාගෙන් මා ද මගේ උරුමය හිමි කරගෙන, සඳා සතුටට පත් නොවන්නේ ඇයි? ඔවුන්ගේ කර්ම බන්ධනයන්ගෙන් තමන්ට නිදහස් කරගැනීමට සිතා, ඇතැම් අය තපස් රකියි. ඔවුන් සිතන්නේ: මට දරුවන් නොසිටියා නම් වඩාත් හොඳයි. විවාහ වූණු අය දැනුම ලබා ගත් විට ඔවුන් සිතන්නේ:

මා මේ ගැන පෙර දැන සිටියා නම්, අප විවාහ වන්නේ නැහැ. බොහෝ දෙනෙක් මෙසේ ලියන නමුත්, ඔවුන් පැමිණෙන්නේ, ඔවුන්ගේ භාග්‍යය අවදි වන විටයි, එමෙන්ම එය රඳා පවතින්නේ ඔවුන්ගේ කැමැත්ත ද මතයි. ඔවුන්ට කියන්න: සතියකට පියාගේ දරුවෙක් වීම අත්දකින්න, ඉන්පසුව ඔබ එයට කැමති නම්, ඔහුට අයත් වන්න. එසේ නැතිනම් ඔබට ගොස් ඔබගේ භෞතික මට්ටම සහ පියාට අයත් විය හැක. ගාස්තුවක් අය කරන්නේ නැත. මෙය ශිව බාබාගේ නිධන් ගබඩාවයි. ඔබට පොත් ආදිය මිල දී ගැනීමට නොකියයි. ඔබට එවන්නේ මූරලිය පමණයි. මේවා පියාගේ සම්පත්ය, එබැවින් ඔහු ගාස්තුවක් අය කරන්නේ කුමටද? ඔව්, ඔබ කැමති නම්, දුප්පත් අය වෙනුවෙන් පත්‍රිකා මුද්‍රණය කරන්න. භාරතය මෙන් පුණ්‍යවන්ත වෙනත් රටක් නැත. පියා පැමිණ දන් දෙන්නේ භාරතයේය. ඔය දරුවන් ඔබගේ සිරුර, මනස, සහ ධනය පියාට භාර දෙයි. ඔබ මහා දානපතියන් වෙයි. මෙම බාබා, මහා දානපතියෙක් වූවා නොවේද? පෙරකල ඔබ දන් දුන්නේ චක්‍රානුසාරයෙනි. ඔහුම දන් ඔබ වෙතට සෘජුවම පැමිණ සිටින්නේ එයට ප්‍රතිලාභයක් ලෙස, ඔබට දෙවිලොව රාජධානිය ලබා දීමටයි. එය ඉතා ලාභදායක ගනුදෙනුවක් නොවේද? ඔහු පවසන්නේ: දන් අන් අයට ඔබට සමාන කරවන්න. පාපයන් ජයගන්න. ජීවත්ම අවධානයට පත් වී, තමන් ජීව බව සලකන්න. ඔවුන් ගායනා කරන්නේ: අප පැමිණියේ අශාරීරිකව වන අතර අප ආපසු යන්නේද අශාරීරිකවයි. ප්‍රථමයෙන්ම පැමිණෙන්නේ දේවතා ජීවත්මයි. ඉන්පසුව දෙවන අංකයේ අය ඔවුන් පසුපස පැමිණෙයි. ප්‍රධාන ජීවත්ම වන්නේ දේවතා ධර්මයේ අයයි. ප්‍රථමයෙන් පිටත්ව යන්නේද ප්‍රථමයෙන් පැමිණෙන අයයි. ඔවුන්ට චක්‍රය-පුරා වර්ත කොටස් තිබේ. මේ සියලුම කාරණා වටහාගත යුතුයි. එය ඔබගේ භාග්‍යයේ තිබෙන්නේ නම්, ඔබට සැනෙකින් මෙම කරුණු වටහාගැනීමට හැකි වෙයි. එය ඔබගේ භාග්‍යයේ නැතිනම්, ඔබගේ හදවත එහි නොමැත. පියා පවසන්නේ: දන් මා සිහි කරන්න! මා ඔබගේ පියාය; දෙවි පියාණන්ය. කිසිම මාළුවෙක් හෝ කිඹුලෙක් දෙවියන් නොවෙයි. පියා හැර වෙනත් කිසිවෙකුට මෙම දේවල් පහදා දීමට නොහැක. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබගේ සිරුර, මනස සහ ධනය පියාට කැප කර, මහා දානපතියෙක් වන්න. අන් අයට තමන් හා සමාන කරවීමේ සේවයේ යෙදෙන්න. ජීව අවධානයෙන් සිටින්න.
2. මෙම පැරණි ලෝකය, දුක් දේශය, අමතක කර, සාම දේශය සහ සතුටු දේශය සිහිපත් කරන්න. කිසිම කර්ම බන්ධනයක කිසි විටෙක සිර නොවන්න.

වරදානස: ඔබ 'මගේ බාබා' යන අවධානයේ ප්‍රතිරූපයක් විමෙන්, සියලු බලයන්ට අයිතියක් හිමි කරගන්නා බලවත් ජීවයක් වේවා. ඔබට පෙර චක්‍රයේ අවධානය තිබෙන සැකින්, ඔය දරුවන් පවසන්නේ: ඔබ මගේය, එමෙන්ම පියා පවසන්නේ 'ඔබ මගේය!' මෙම 'මගේය' යන අවධානයෙන්, ඔබට නව ජීවිතයක් සහ නව ලොවක් ලැබුණු අතර, ඔබ 'මගේ බාබා' යන අවධානයේ ප්‍රතිරූපයක් ලෙස ස්ථාවර විය. මෙම අවධානයේ ප්‍රතිලාභයක් ලෙස, ඔබ බලයේ ප්‍රතිරූපයක් විය. යම් කෙනෙක් මෙම අවධානය පවත්වාගන්නා ප්‍රමාණයට අනුව, ඔහු සියලු බලයන්ට අයිතියක් හිමි කරගනී. මෙම අවධානය ඇති තැන, බලයන් අනිවාර්යෙන් තිබේ. සුළු හෝ අමතකවීමක් ඇති වන විට, නිෂ්චලත්වය එවිට ඇතිවෙයි. එබැවින් අවධානයේ ප්‍රතිරූපයක් වී, එබැවින් බලයේ ප්‍රතිරූපයක් වන්න.

පාඨය: වෙහෙස වී වැඩ කරන කෙනෙක් වනවාත් සමගම, සෑම විටෙකම ඔබගේ ස්ථිතියේද දැඩි (ස්ථිර) වන්න.

*** ඔම් ශාන්ති ***